

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 5Co/431/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711215795  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5711215795.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO 36 234 176, proti odporcovi: O. K., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom R., J. R. XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpenému Mestom Martin, ako opatrovníkom, v konaní o zaplatenie 1.414,20 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 8C/111/2012-40 zo dňa 25.9.2012, takto

### rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 8C/111/2012-40 zo dňa 25.9.2012 zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok odôvodnil vykonaným dokazovaním, na základe ktorého mal preukázané, že dňa 18.2.2007 navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcovi úver v celkovej výške 12.591,- Sk na zakúpenie tovaru Gorenje RK 4256 E. Odporca sa zaviazal tento úver splatiť v 10-tich splátkach po 1.259,- Sk. Prvostupňový súd ustálil, že nebolo pochyb o tom, že účastníci konania preukázateľne uzavreli jedinú individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere určenú na nákup tovaru, ale tento právny vzťah nebol predmetom konania. V rámci dojednania tohto záväzku navrhovateľ vopred vnútil odporcovi aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Z tlačiva úverovej zmluvy vyplynulo, že podpisom tejto zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá je prílohou zmluvy a je uvedené vo všeobecných zmluvných podmienkach bez možnosti úpravy textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu - poskytnutia revolvingového úveru. Odporca sa tak podpísal aj pod ten záväzok, ktorý v danom momente uzatváraný nebol. Z úverových podmienok pod bodom 8. až 10. vyplýva, že žiadateľovi v budúcnosti môže byť poskytnutý úver vo forme platobnej karty. Preto súd prvého stupňa ustálil, že podpisom zmluvy nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu a vzájomné práva a povinnosti z tejto zmluvy zanikli splnením pôvodného záväzku zo strany odporcu. Ak mienil navrhovateľ uzatvoriť s odporcom nový záväzkový vzťah - revolvingový úver, bolo potrebné urobiť to tým spôsobom, ako to predpisuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Preto, ak poskytol odporca plnenie v rozsahu úverového rámci bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje v § 4 ods. 1 a 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, prvostupňový súd konštatoval, že nebola dodržaná zákonom predpísaná forma, a preto takéto dojednanie je neplatné. Bez písomnej zmluvy neexistuje totiž dohoda strán ani o výške úroku z úveru, ani o výške úroku z omeškania a už vôbec nie ustanovenia o

zmluvnej pokute, či poplatkoch, na ktoré si navrhovateľ robí nárok. Čerpanie z úverovej zmluvy nemožno považovať za plnenie z platného zmluvného vzťahu, a preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. V odvolaní uviedol, že s odôvodnením Okresného súdu Martin nesúhlasí, pretože ani zákon o spotrebiteľských úveroch, ani príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ani ustanovenia Obchodného zákonníka o úverovej zmluve nezakazujú možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov. Podstatné je, aby predmetná zmluva spĺňala zákonom stanovené formálne, obsahové náležitosti, čo dotknutá úverová zmluva spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spĺňa. Navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že spotrebiteľ - odporca na jednej strane nemohol podstatnejším spôsobom ovplyvniť obsah úverovej zmluvy a úverových podmienok, na druhej strane je ale pravdou aj to, že pokiaľ odporca nesúhlasil s obsahom úverovej zmluvy a úverovými podmienkami, mohol sa rozhodnúť, že úverovú zmluvu nepodpíše, čo evidentne neurobil. Odporca podpísaním úverovej zmluvy č. 3702113118 podpísal, že súhlasí aj s tou časťou textu, ktorá sa týka dojednaní o revolvingovom úvere. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že odporcovi nevznikla žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti zmluvy, v dôsledku aktivovania karty. Navrhovateľ preto odmieta, že uzatvorením zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru porušil zmluvnú slobodu odporcu tým spôsobom, že podpisom jednej zmluvy nanútil podpis ďalšej zmluvy. Pokiaľ ide o nedostatok vôle odporcu vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom, navrhovateľ je presvedčený, že pri podpise zmluvy nebolo voči odporcovi vyvíjané žiadne násilie ani nepriamy nátlak na psychiku odporcu, preto požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle - bola v tomto prípade naplnená. Odporca pri čítaní návrhu úverovej zmluvy si musel byť vedomý, že uzatvára zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, pretože navrhovateľ o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy. Čo sa týka námietok, že zmluva neobsahuje ustanovenia o výške splátok, o výške úrokov, dohodu o zmluvnej pokute, o poplatkoch, navrhovateľ uvádza, že s daným tvrdením nemôže absolútne súhlasiť, pretože aj keď niektoré zo spomenutých údajov nie sú detailne rozpísané na lícnej strane úverovej zmluvy, odkazuje sa na úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, ktoré sú súčasťou danej úverovej zmluvy. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil v súlade s petítom návrhu.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, konštatuje, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, keď vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, ktoré vyhodnotil postupom podľa ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Odvolací súd preto poukazuje na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, pretože dôvody tam uvedené sú zároveň dôvodmi pre potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, preto ďalšie odôvodnenie nevykonáva.

Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov, úspešný bol odporca, ktorému ale v súvislosti s odvolacím

konaním žiadne trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté, že odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.